

ת"פ 41926/01/17 - מדינת ישראל נגד אמגד עאצי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 41926-01-17 מדינת ישראל נ' עאצי

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

אמגד עאצי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דיאנה דובז'יק

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד ירון דוד

גזר דין

רקע וכתב האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 41926-01-17 בעבירה של **כניסה לישראל שלא כדין**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק"), בכך ששהה ביום 15.12.16 בעיר רחובות מבלי שיש בידו היתר לכך.
2. כן הודה הנאשם בעובדות כתב האישום בת"פ 48226-12-13 בעבירות כדלקמן (להלן: "התיק המצורף"):
 - א. **כניסה לישראל שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק.
 - ב. **נהיגת רכב מנועי ללא רישיון**, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.
 - ג. **נהיגה ללא ביטוח רכב בתוקף**, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל-

1970.

על פי האמור בכתב האישום ביום 1.9.13 הסיע הנאשם רכב סמוך למושב ביצרון, וזאת ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח לרכב וללא היתר שהיה בישראל.

3. הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יודה, לא יורשע והטענות לעונש ידחו בחודשיים כדי לאפשר לו למצות ההליכים מול משרד הפנים כך שתיבחן שאלת אי הרשעתו לאחר קבלת עמדת משרד הפנים. המאשימה הבהירה, כי עמדתה היא להרשעת הנאשם.

4. אף שהדין בעניינו של הנאשם נדחה מספר פעמים, עמדת משרד הפנים לא הוצגה והצדדים טענו טעוניהם לעונש, לרבות בשאלת ההרשעה.

ראיות הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי (1/ת) והרישום התעבורתי של הנאשם (2/ת).

6. ב"כ הנאשם הגיש צילום ת"ז (כולל ספח) של רעיית הנאשם בצירוף תמצית רישום ממרשם האוכלוסין (1/נ), תעודת עוסק מורשה על שם הנאשם (2/נ), מכתב מהמועצה המקומית בני עייש (3/נ), החלטת שחרור בעניינו של הנאשם במ"י 48649-09-17 (4/נ), החלטה על סגירת תיק כנגד הנאשם מיום 15.3.18 (5/נ), גיליון המרשם הפלילי של הנאשם לרבות תיקים סגורים (6/נ), אישור מערכת בתי המשפט על הפקדת רישיון נהיגה של הנאשם מיום 4.12.11 (7/נ), תעודה מזהה של הנאשם (8/נ) והחלטה על חידוש הליכים בתיק המצורף (ת"פ 48226-12-13 מיום 18.12.16) (9/נ).

7. בגין התיק העיקרי, משנת 2016, שהה הנאשם במעצר מיום 15.12.16 ועד ליום 20.12.16.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם בעובדות בהן הודה בשני כתב האישום, מאחר שבעניינו לא חלים המבחנים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.8.97). הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית והעבירות בהן הודה אינן מאפשרות ויתור על הרשעה.

עוד נטען, כי הרשעה לא תפגע בנאשם ובתמיכה לכך הפנתה ב"כ המאשימה לבג"צ 8776/07 **קייסי ואח' נ' מדינת ישראל** (9.10.17), בו נקבע שבבחינת הקריטריונים לקבלת אזרחות או מעמד של תושב יש לקחת בחשבון את היקף העבירות, חומרתן וחלוף הזמן מאז ביצוען, כך שבקשת הנאשם לקבלת אזרחות תיבחן על פי אותם קריטריונים ואין לומר שהרשעתו בהליך זה תמנע בהכרח קבלת אזרחות בעתיד.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם והם הפגיעה בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה והסיכון לביטחון אזרחי המדינה נוכח כניסתו לישראל של מי שלא עבר את המסגרת הביטחונית.

בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח פגע הנאשם בערך המוגן של ביטחון המשתמשים בדרך.

אשר למתחם הענישה בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14) וביקשה לקבוע מתחם בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה לרע"פ 766/16 **ברכאת נ' מדינת ישראל** (2.2.16), שם הושתו על הנאשם 45 ימי מאסר וערעור לבית המשפט המחוזי ורשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

אשר לעבירות הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה בין 7 ל- 14 ימי מאסר בפועל ובתמיכה לכך הפנתה לרע"פ 2931/14 **ברק נ' מדינת ישראל** (12.5.14), שם הושתו על הנאשם 14 ימי מאסר בפועל.

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה שמדובר במי שעשה דין לעצמו וקבע את חייו בישראל, הקים משפחה וחי בארץ 18 שנה וזאת ללא הסדרת מעמדו כחוק.

נוכח הישנות העבירה בשנת 2016 אין לתת כל משקל לשיקולים של חלופי הזמן. חלופי הזמן בתיק המצורף אינו נסיבה מקלה מאחר והנאשם לא התייצב לדיונים בעניינו, ההליכים הוטלו וחודשו עם איתורו. עוד טענה, שעברו של הנאשם אמנם התיישן אך יש לשים לב, כי מדובר בעבירות דומות.

בהתחשב בנטילת האחריות והחיסכון בזמן שיפוטי עתרה ב"כ המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהשית עליו 3 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

9. **ב"כ הנאשם** עמד על נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם בגינן יש להימנע מהרשעתו בדיון.

הנאשם נשוי לישראלית ולהם שני ילדים. הוא חי בישראל מזה 18 שנים. לרעיית הנאשם שני ילדים מקשר זוגי קודם שאותם גידל הנאשם, הבן הגדול שירת בצה"ל שירות קרבי ביחידת כפיר והגיע לבית המשפחה עם נשק. הבת השנייה שירתה ביחידת הצנחנים כתופרת מצנחים.

בכל אלה יש ללמד, כי לא היה כל סיכון ביטחוני מהנאשם עת חיו עמו בבית שני חיילי צה"ל.

הנאשם גר בבני עייש ולא בקו התפר, כך שעניינו שונה מעניינם של שב"חים אחרים שמרכז חייהם אינו בישראל.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי המאשימה מדברת בשני קולות. מחד, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בעבירה של שהייה בלתי חוקית ומנגד הנאשם שוחרר למעצר בתוככי ישראל בתיק זה, אף שאין לו היתרי שהייה וזאת מתוך הכרה שמרכז חייו הוא בישראל. תיקים אחרים של הנאשם בעבירות דומות לאלו עליהן הוא נותן את הדין נסגרו לאורך השנים, 2010 עד 2015, מתוך הבנה שמדובר במי שמרכז חייו בישראל אך לא עלה בידו להסדיר מעמדו כנדרש ועל כן שגתה המאשימה כאשר החליטה להגיש את שני כתבי האישום בגינם הועמד לדיון.

התנהלות הרשויות בעניינו של הנאשם הייתה אנושית ולכן גם בתיק זה ראוי לסיים את עניינו בפתרון אנושי ולא דווקא משפטי. לטענת ב"כ הנאשם ניהול ההליך בעניינו של הנאשם מנוגד לעקרונות של צדק והגינות והופך אותו לחיה נרדפת.

ההרשעות הקודמות התיישנו ולכן לו היו בוחנים עניינו של הנאשם לפי ההנחיות הנוהגות היום, ספק אם היה מוגש כנגדו כתב אישום.

בהרשעת הנאשם אין כדי לקיים את האינטרס הציבורי ועל כן יש לסיים את עניינו ללא הרשעה, ובתמיכה לכך הפנה

לת"פ 16068-07-15 **משטרת ישראל נ' שוויקי** (1.11.16).

אשר לרישיון הנהיגה של הנאשם, הרי שזה הופקד בבית המשפט ולא הוחזר לו לאחר מכן.

בנוסף, הפנה ב"כ הנאשם לת"פ 43290-03-16 **מדינת ישראל נ' שנאווי ואח'** (18.4.16), שם נקבע שגם אם טענת הגנה מן הצדק בעבירת שב"ח לא מובילה לביטול כתב האישום, יש להתחשב בה בשלב גזירת הדין ומאסר מותנה שעמד לחובת הנאשמים הוארך. עוד הפנה לת"פ 32461-11-17 **מדינת ישראל נ' עואד** (9.1.18) ות"פ 58796-06-17 **מדינת ישראל נ' חגאוי** (20.11.17), בהם הוארך מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד לחובת הנאשמים.

10. **הנאשם** סיפר שהוא נשוי לישראלית משנת 2005, וכי בתחילה לא ניתן לו אישור שהייה מאחר שזה ניתן מגיל 35 בלבד. לאחר הגיעו לגיל 35 פנה למשרד הפנים לקבלת מעמד בישראל אך הדבר לא צלח. לנאשם ילדים ישראלים בגילאי 13 ו-15. לדבריו המשטרה עוצרת אותו אך משחררת אותו לאחר מכן.

לפני שנה פנתה רעייתו בבקשה למשרד הפנים ומאז הוא נדרש להביא מסמכים מעת לעת אך הדבר עדיין מתעכב והוסיף שבכוונת רעייתו לפנות למשרד הפנים שוב להסדרת מעמדו.

עוד ציין, שהוא המציא למשרד הפנים אישורים שהוא התגרש מרעייתו המתגוררת בשטחים והביע אופטימיות, כי מעמדו יוסדר מול הרשויות בישראל.

דין והכרעה

שאלת ההרשעה

11. הרשעה של נאשם אשר עבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

מנגד, ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין (ראו ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נגד ביטון** (23.7.09), רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (14.4.10) ורע"פ 40790/10 **אימן ג'בשה נגד מדינת ישראל** (23.8.10)).

בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** ((21.8.97), להלן: "**הלכת כתב**") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייבחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם בעבירות שנקבע, כי ביצע:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע

באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

12. בע"פ 5985/13 **אבן נגד מדינת ישראל** (2.4.14) נקבעו מבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול והם:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי".

13. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 16068-07-15 **משטרת ישראל נ' שוויקי** (1.11.16) ולא מצאתי לגזור מפסק דין זה לענייננו. בעניינו של **שוויקי** דובר בנאשם שיוחסה לו עבירה של **הסעת שוהה בלתי חוקי**, שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו נוכח נסיבותיו האישיות החריגות שחרף מסכת חייו הקשה הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר עבר פלילי והוסמך כחובש רפואת חירום במד"א. בשל צבר הנסיבות יוצאות הדופן ביטול בית המשפט את הרשעת הנאשם.

14. פסיקה אחרת לא הוגשה על ידי ההגנה ואציין, כי אף החיפוש במאגרים המשפטיים מלמד, כי עניינם של שוהים בלתי חוקיים אינו מסתיים באי הרשעה.

15. הנאשם שוהה בישראל מזה 18 שנים עם רעייתו וילדיהם. הנאשם מוכר ביישוב בו הוא מתגורר והוא אף מחזיק בתעודת עוסק מורשה, כך שמדובר ברף הנמוך של עבירות השהייה הבלתי חוקית. יחד עם זאת, לעבירות אלה מתלוות עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח שאף שבוצעו בשנת 2013 במצבור העבירות ספק אם ניתן לומר שמדובר ברף חומרה המאפשר לוותר בנסיבות העניין על הרשעת הנאשם.

אשר להוכחת פגיעת קונקרטיה בשיקומו של הנאשם, אני סבורה כי לא הוכחה פגיעה חריגה ומשמעותית היה ויורשע הנאשם בדיון.

16. הנאשם לא הסדיר את מעמדו חרף העובדה שהוא חי בישראל 18 שנים מבלי שיש בפיו הסבר ממשי או ראיות לפעולות בהן נקט להסדרת מעמדו והיקפן. לא הוגש לעיוני כל אישור ממשרד הפנים לגבי הגשת בקשה להסדרת מעמדו של הנאשם למעט רישומו כנשוי לישראלית.

17. יתירה מכך, לשאלת בית המשפט מסר ב"כ הנאשם, כי הנאשם רשום כנשוי לבת זוגו בשטחים ולכן יקשה עליו לקבל מעמד בישראל. בנסיבות אלה אי הרשעתו של הנאשם לא תועיל לו שכן קיימת ככל הנראה מניעה

אחרת להסדרת מעמדו בישראל.

18. מן הכלל אל הפרט.

בהתאם ל**מבחן הראשון** שנקבע בהלכת כתב, הנאשם לא הצליח להוכיח, כי הרשעתו תפגע פגיעה חמורה בשיקומו, לרבות הסדרת מעמדו בישראל. הדרישה לפגיעה חמורה בשיקומו או עתידו של הנאשם הינה לנזק מוחשי-קונקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל** (3.3.13)). בעניין זה הצדק עם ב"כ המאשימה, כי לא עלה בידי הנאשם להוכיח שהרשעתה תפגע באפשרותו להסדיר את מעמדו בישראל. בשים לב לאמור בבג"צ 8776/07 **קייסי ואח' נ' מדינת ישראל** (9.10.17), כי גם בהינתן הרשעה פלילית, המבחן לקבלת מעמד בישראל תלוי בהיקף העבירות, חומרתן וחלוף הזמן מאז ביצוען, ואין מדובר במניעה אוטומטית בשל הרשעה.

באשר ל**מבחן השני** שנקבע בהלכת כתב, עבירה של שהייה בלתי חוקית, במיוחד כשמדובר במעשה חוזר ונשנה, עת נוהג הנאשם ברכב ללא רישיון וללא ביטוח, אין לומר שמדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה.

בבחינת מבחני המשנה שנקבעו בפסיקה, חרף העמדתו לדין של הנאשם בעבר בעבירות דומות והתקופה הממושכת בה הוא שוהה בישראל, הרי שהוא בחר שלא להסדיר את מעמדו. העובדה שהנאשם לא מיצה את האפשרויות העומדות לרשותו בשים לב לעובדה שהוא נשוי לישראלית ולהם שני ילדים משותפים הוא מצב לא סביר ואי הרשעת הנאשם יש בה לפגוע בהרתעת הנאשם ושכמותו, ולהעביר מסר, כי אלה יוכלו לשהות בישראל ללא הסדרת מעמדם.

לאור כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי, כי בעניינו של הנאשם שבפני מתקיימים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה ועל כן אני מרשיעה אותו בעבירות בהן הודה ביום 22.11.17 בשני כתבי האישום, בתיק העיקרי ובתיק המצורף.

קביעת מתחם העונש ההולם

19. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. **הערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגע ממעשי הנאשם הינם הפגיעה בריבונות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ופגיעה בביטחון ציבור המשתמשים בדרך, עת נהג ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

21. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון את העובדה שמדובר בשתי עבירות של שהייה בישראל שלא

כחוק, כאשר בהזדמנות אחת גם נלוו לכך עבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. יחד עם זאת, העבירות בתיק שצורף בוצעו בשנת 2013 ואילו העבירה האחרונה משנת 2016 הינה שהייה בלתי חוקית ללא עבירות נלוות.

נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט לעיל, איני רואה עין בעין עם המאשימה, כי נאשם זה שבפניי הינו ככל שווה בלתי חוקי שיש לבחון את הסיכון הנשקף ממנו לציבור מאחר שלא עבר את המסגרת הביטחונית. אף שהנאשם שהה בישראל שנים ממושכות ללא היתר, הרי שרשויות המס, הרשות המקומית בה הוא מתגורר, צה"ל והמשטרה ידעו שהוא חי בישראל. ככל שעסקינן בשיקולים הקשורים בסיכון הביטחוני הכרוך בכניסתו של אדם או שהייתו בישראל ללא היתר, הרי שעניינו של הנאשם מצוי במדרג הנמוך.

מעיון ב- **נ/6** עולה, כי בעניינו של הנאשם ניתנו **17 החלטות לסגירת תיק** בעילה של **"אין עניין לציבור"** בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית בין השנים 2004 ל- 2017. מקום בו רשות מרשויות החקירה/התביעה מורה על סגירת תיקים בעילה של העדר עניין לציבור קשה לקבלת טענות המאשימה אודות הסיכון הביטחוני הנשקף מהנאשם. יתירה מכך, לא הובאה כל ראיה, כי הנאשם גורש מחוץ לישראל בכל אחת מאותן הזדמנויות בהן נעצר ושוחרר ובהמשך אף הורו על סגירת התיק כנגדו.

אשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, לא מדובר במי שלא קיבל רישיון נהיגה מעולם אלא במי שהפקידו, זה פקע והוא לא חידשו.

חומרה יש במעשיו של הנאשם עת הסיע רכב ללא ביטוח, דבר בעל השלכות חמורות לגביו ולגבי החולקים עמו את הדרך, בין כנוסעים ובין כהולכי רגל.

22. מעיון בפסיקה עולה, כי **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ועבירות נלוות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הינה מעונש מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 15279-10-14 **ואוי נ' מדינת ישראל** (19.5.15), הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ונהיגה ברכב ללא רישיון וביטוח. בית משפט השלום השית עליו מאסר לתקופה של שלושה חודשים ויום. הערעור התקבל ועונשו של הנאשם הוקל למאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪.

ת"פ 41786-05-16 **משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' עווד** (7.9.16), הנאשם הורשע בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק. כמו כן צירף תיק נוסף בו הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגה ברכב ללא ביטוח. נקבע כי מתחם העונש בתיק העיקרי הוא המתחם שנקבע ברע"פ 367713 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.14), דהיינו ממאסר על תנאי ועד ל-5 חודשי מאסר. בתיק המצורף נקבע מתחם עונש ממאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות

בעבירות של כניסה לישראל ועבירות נלוות ולחובתו מאסר על תנאי בן 6 חודשים.

בתיק העיקרי הושתו עליו חודשיים מאסר בפועל ובגין התיק המצורף הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל, בחופף זה לזה. כן הופעל המאסר המותנה, כך שסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 29373-07-14 **מדינת ישראל נ' צקר** (15.9.14), הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגת רכב ללא ביטוח ונהיגה רכב ללא רישיון נהיגה מתאים. הושתו על הנאשם 5 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר על תנאי.

ת"פ 26526-09-14 **מדינת ישראל נ' אבו קביטה** (30.9.14) הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ונהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם נעדר עבר פלילי. הושתו עליו 45 ימי מאסר.

ת"פ 55329-05-13 **מדינת ישראל נ' בטרן** (7.11.13), הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי. הושתו עליו מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

23. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "**קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם**".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** ((28.2.12)).

משלא הובאו כל ראיות בפניי אודות מצבו הכלכלי של הנאשם ושל משפחתו אני קובעת, כי מתחם הקנס שנקבע בהלכת אלהרוש הוא המתחם בענייננו.

24. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי על פי רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14), הנו החל ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל וקנס שינוע בין 0 לבין 2,000 ₪. בתיק המצורף מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד שמונה חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

25. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם יליד 1979, הודה, נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי.

בבסיס ביצוע העבירות ישנן נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. אין מחלוקת, כי על אף שהנאשם לא הסדיר את

מעמדו בישראל, הרי שבפועל הוא חי בה מזה 18 שנים ולו אישה וילדים החיים בישראל.

עברו הפלילי של הנאשם הינו ישן ביותר, הרשעתו האחרונה הינה משנת 2007.

26. כאמור, עיון בגיליון המרשם הפלילי שהוגש על ידי ב"כ הנאשם מלמד, כי 17 תיקים נסגרו בעבירות דומות בעילה של העדר עניין לציבור.

יחס הרשויות כלפי הנאשם היה ועודנו אמביוולנטי, כאשר הוגשו שני כתבי האישום שבפניי בגין אירועים משנת 2013 ו- 2016 אך נסגרו תיקים לאורך השנים לרבות בשנים שלאחר הגשת שני כתבי האישום שבפניי, כך שהרשויות נהגו בסלחנות כלפי הנאשם ולא אכפו את החוק ולא פעלו להרחקתו מישראל.

בנסיבות אלה, ואף שהנאשם הודה והורשע במיוחד לו הרי שיש ליתן משקל בעת גזירת הדין לכך שלאורך השנים לא ננקטו הליכים פליליים כנגדו בעבירות של שהייה בלתי חוקית, גם כשנלוותה להן עבירה נוספת, ורק בשני המקרים שבפניי הוחלט על העמדתו לדין.

אמנם אין המאשימה צריכה לתת יד למי שבחר חרף הגישה הסלחנית שלא לפעול להסדרת מעמדו, אך בהחלט אין בידי לקבל עמדת המאשימה, כי מדובר בנאשם המסכן את ביטחון המדינה בשהייתו בישראל, במיוחד אמורים הדברים משהנאשם הוא שגידל את שני ילדיה של רעייתו ואלה שירתו בצה"ל ביחידות שברור שהרקע של הנאשם נבדק על ידי הגורמים הרלוונטיים.

יחד עם זאת ובאותה הנשימה, אין בידי לקבל, כי הנאשם עשה לו מנהג שאותה גישה סלחנית פוטרת אותו מהסדרת מעמדו כחוק, שכן היה ברור לו שאין לו כל מעמד בישראל, וכי אותה גישה סלחנית באה, כדברי בא כוחו, מתוך רחמי מקבלי ההחלטות ולא מכח זכות שקמה לו.

27. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה שיש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. בשל נסיבותיו החריגות של הנאשם, וכדי שלא לפגוע יתר על המידה במצבו, אני סבורה שניתן לאזן זאת ברכיבים כלכליים כענישה מוחשית.

סיכום של דבר

28. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.12.16 עד 20.12.16. למען הסר ספק, אין לנאשם יתרת ימי מאסר לריצוי.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, לבל יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע.

- ג. 12 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה מהיום.
בהתאם לנספח נ/7 ומשאין ברשות הנאשם רישיון נהיגה הוא פטור מחובת הפקדת רישיון הנהיגה.
- ד. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה מן עבירות התעבורה שבהן הורשע.
- ה. קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון החל מיום 1.5.18 ובראשון לכל חודש שלאחר מכן.
לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.
ככל שישנה הפקדה באחד התיקים ניתן יהיה לקזז ממנה את הקנס בכפוף להעדר מניעה חוקית אחרת.
- ו. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מהעבירות בהן הורשע. ההתחייבות תיחתם עוד היום. לא תיתחם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ח, 09 אפריל 2018, במעמד הצדדים.